Lietas arhīva Nr. CA-2178-20/17
ECLI:LV:RAT:2020:1113.C30642610.13.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2020.gada 13.novembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Gunta Freimane,
tiesnese Lauma Volberga,
tiesnese Iveta Stuberovska,
ar tiesas sēdes sekretāri Sintiju Kazaini,
piedaloties prasītāja /pers. A/ pārstāvim /pers. B/ un atbildētājas SIA „/Nosaukums A/" pārstāvim /pers. C/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ (pirms tiesību pārņemšanas - maksātnespējīgās AS „/Nosaukums B/") prasībā pret SIA „/Nosaukums A/" par mantisko tiesību atzīšanu par spēkā neesošām un izmaksāto naudas summu piedziņu un SIA „/Nosaukums A/" pretprasībā pret /pers. A/ par pirkuma līguma atzīšanu par spēkā neesošu daļā sakarā ar SIA „/Nosaukums A/" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 9.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Maksātnespējīgās AS „/Nosaukums B/" administrators 2010.gada 5.oktobrī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā cēla prasību, kas vēlāk papildināta, pret SIA „/Nosaukums A/" par mantisko tiesību atzīšanu par spēkā neesošām un izmaksāto naudas summu piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīti šādi apstākļi un pamatojums.

[1.1] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2010.gada 1.aprīļa lēmumu izbeigts AS „/Nosaukums B/" ārpustiesas tiesiskās aizsardzības process, pasludināts maksātnespējas process un par administratoru iecelts /pers. D/.

[1.2] Pārbaudījis AS „/Nosaukums B/" norēķinu konta stāvokli un naudas plūsmu, administrators konstatēja, ka maksātnespējas procesa laikā atbildētājai veikti šādi maksājumi: 2010.gada 16.aprīlī - 5000 Ls (7114,36 EUR); 2010.gada 16.aprīlī - 5000 Ls (7114,36 EUR); 2010.gada 19.aprīlī - 333,05 Ls (473,89 EUR), 2010.gada 19.aprīlī - 216,43 Ls (307,95 EUR), kopā 10 549,48 Ls (15 010,56 EUR). Minētie maksājumi veikti laikā, kad administrators vēl nebija ierakstīts Maksātnespējas reģistrā un Komercreģistrā.

Tā kā pēc AS „/Nosaukums B/" maksātnespējas pasludināšanas prasītāja saskaņā ar Maksātnespējas likuma 59.panta pirmo un trešo daļu nebija tiesīga veikt maksājumus, tad šie naudas līdzekļi atmaksājami prasītājai.

AS „/Nosaukums B/" valdes locekļi /pers. E/ un /pers. F/ par spriedumu, ar kuru izbeidzās viņu pārstāvības tiesības, kredītiestādi neinformēja, bet pieļāva vai paši veica minētos maksājumus. Turklāt atbildētājai bija zināms, ka 2010.gada 1.aprīlī pasludināts AS „/Nosaukums B/" maksātnespējas process.

Prasītājas valdes locekļi /pers. E/ un /pers. F/, kuriem bija paraksta tiesības un kuri no 2009.gada 19.oktobra līdz 2011.gada 19.oktobrim vienlaikus bija arī SIA „/Nosaukums A/" valdes locekļi, nevarēja nezināt, ka AS „/Nosaukums B/" maksātnespējas procesā pieteikti kreditora prasījumi par kopējo summu 598 042 Ls (850 937,10 EUR).

Tādējādi nepamatoti ir atbildētājas iebildumi par to, ka par AS „/Nosaukums B/" maksātnespējas procesu tā uzzināja tikai 2010.gada 19.aprīlī, t.i., kad izdarīti ieraksti Maksātnespējas reģistrā un Komercreģistrā.

[1.3] Prasītājas pienākums pamatot, ka maksājumi veikti pirms saistības termiņa iestāšanās vai ar parādnieci saistītai personai, rodas tikai tad, ja atbildētāja pierāda, ka maksājumi veikti uz reāli notikušu un atbildētājas izpildītu darījumu pamata. Ja tiek pierādīts, ka atbildētājas darījumi ir notikuši, tad prasītājai ir tiesības nepamatoti samaksāto naudu saņemt atpakaļ.

Atbildētājas iesniegtie pierādījumi ir pretrunā ar tās paskaidrojumiem par to, ka no prasītājas saņemtie maksājumi ir nomas maksas parāds no 2008.gada, kā arī tie nav pietiekami, lai secinātu, ka atbildētājas norādītie darījumi reāli ir notikuši. Turklāt atbildētājai pārskaitīti 10 549,48 Ls (15 010,56 EUR) un kā maksājuma mērķis norādīts – telpu nomas maksas parāds, taču atbildētājas iesniegtajos dokumentos rēķina par šādu summu nav, kā arī nav citi pierādījumi, kas apliecinātu pakalpojumu sniegšanu.

Tāpat nav saprotams, kāpēc naudas pārskaitījums atbildētājai veikts četros maksājumos, lai gan konkrētās summas saņēmēja un maksājuma mērķis ir viens un tas pats.

[1.4] Ja atbildētājas norādītie darījumi ir notikuši, tad samaksāto naudas līdzekļu atprasīšanas pamats ir Maksātnespējas likuma 95.panta pirmās daļas 2.punkts.

Tā kā atbildētājas iesniegtie pierādījumi nav pietiekami, lai konstatētu, ka darījumi reāli notika, tad secināms, ka atbildētāja vēlējās apiet citu prasītājas kreditoru intereses un saņemt sava prasījuma apmierināšanu. Šāda atbildētājas rīcība ir pretēja Civillikuma 1.pantā nostiprinātajam labas ticības principam, kā arī no Maksātnespējas likuma 1. un 59.panta izrietošam kreditoru vienlīdzības principam.

[1.5] Tā kā divi prasītājas valdes locekļi darbojās arī atbildētājas valdē, tad strīdus maksājumu saņemšanas laikā atbildētāja attiecībā pret maksātnespējīgo AS „/Nosaukums B/" atradās ieinteresētās personas statusā.

[1.6] Prasības pieteikumā lūgts atzīt par spēkā neesošām mantiskās tiesības, kas radās SIA „/Nosaukums A/", saņemot naudas līdzekļus no AS „/Nosaukums B/" pēc maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas – 2010.gada 1.aprīļa, piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam 10 549,48 Ls jeb 15 010,56 EUR.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1. un 2389.pantu, Maksātnespējas likuma 59.pantu, 61.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu, 95.panta pirmās daļas

1.un 2.punktu.

[2] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 19.septembra lēmumu maksātnespējīgā AS „/Nosaukums B/" aizstāta ar tās tiesību pārņēmēju /pers. A/.

[3] Tiesā 2015.gada 9.novembrī saņemta SIA „/Nosaukums A/" pretprasība pret /pers. A/ par pirkuma līguma atzīšanu par spēkā neesošu daļā.

Pretprasībā lūgts atzīt par spēkā neesošu no noslēgšanas brīža starp prasītāju un /pers. A/ 2012.gada 28.maijā noslēgto pirkuma līgumu daļā par prasījuma pret SIA „/Nosaukums A/" par 10 549,48 Ls (15 010,56 EUR) nodošanu (cesiju) /pers. A/.

[4] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 23.janvāra spriedumu prasība apmierināta, bet pretprasība noraidīta. Tiesa nosprieda atzīt par spēkā neesošām mantiskās tiesības, kas radās SIA „/Nosaukums A/", saņemot naudas līdzekļus no maksātnespējīgās AS „/Nosaukums B/" pēc tās maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas – 2010.gada 1.aprīļa; piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam 15 010,56 EUR; piedzīt no atbildētājas valsts ienākumos valsts nodevu 482,05 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 29,84 EUR.

Spriedums, kas attiecas uz prasību, pamatots ar tālāk norādītajiem motīviem.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2010.gada 1.aprīļa lēmumu izbeigts AS „/Nosaukums B/" ārpustiesas tiesiskās aizsardzības process, pasludināts AS „/Nosaukums B/" maksātnespējas process un par administratoru iecelts /pers. D/.

No minētā lēmuma izriet, ka tiesas sēdē piedalījās administrators un AS „/Nosaukums B/" pārstāvis /pers. E/ (valdes priekšsēdētājs ar tiesībām pārstāvēt sabiedrību atsevišķi), kurš tiesas sēdē maksātnespējas procesa pieteikumu atzina par pamatotu.

Maksātnespējas likuma pārejas noteikumu 5.punkts noteic, ka tiesiskās aizsardzības procesos un maksātnespējas procesos, kuri uzsākti laika posmā no 2008.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.oktobrim, tiek piemērotas minētajā laika posmā spēkā esošā Maksātnespējas likuma normas un uz tā pamata izdotie normatīvie akti.

AS „/Nosaukums B/" maksātnespējas process notika saskaņā ar laika posmā no 2008.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.oktobrim spēkā esošajām Maksātnespējas likuma normām.

Tādējādi, izskatot pušu strīdu, tiesa piemēroja Maksātnespējas likuma normas, kas bija spēkā no 2008.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.oktobrim.

Lietā nav strīda par to, ka prasītāja laika posmā no 2010.gada 16.aprīļa līdz 19.aprīlim ar četriem bankas maksājumiem atbildētājai samaksāja kopā 10 549,48 Ls (13 010,56 EUR), ko apliecina AS „SEB banka" konta izraksts *(lietas 1.sēj., 6.-7.lp.),* no kura izriet, ka 2010.gada 16.aprīlī ir veikti divi maksājumi, katrs 5000 Ls, maksājuma mērķis - telpu nomas maksas parāds, 2010.gada 19.aprīlī veikts maksājums 333,05 Ls, maksājuma mērķis - telpu nomas maksas parāds, 2010.gada 19.aprīlī veikts maksājums 216,43 Ls, maksājuma mērķis - rēķins Nr.510.

Tiesai nebija šaubas, ka minētos maksājumus prasītājas vārdā neveica administrators, jo pretējā gadījumā viņš prasītājas vārdā neceltu prasību pret atbildētāju par naudas līdzekļu piedziņu.

No AS „SEB banka" informācijas izriet, ka pieprasījumā norādītie maksājumi no prasītājas konta apstiprināti ar autorizācijas līdzekli, kas piesaistīts lietotājam /pers. E/ *(lietas 2.sēj., 61.lp.).*

Maksātnespējas likuma 61.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka pēc maksātnespējas procesa pasludināšanas parādnieks zaudē tiesības rīkoties ar visu savu mantu, kā arī ar viņa valdījumā vai turējumā esošo trešajām personām piederošo mantu, un šīs tiesības iegūst administrators, savukārt 2.punktā noteikts, ka parādnieka pārvaldes institūciju darbība tiek apturēta un parādnieka pārvaldīšanu veic administrators.

No minētajām normām izriet, ka vienīgā persona, kura bija tiesīga rīkoties ar maksātnespējīgās AS „/Nosaukums B/" mantu, tostarp, veikt jebkādus naudas pārskaitījumus, bija administrators.

Pēc AS „/Nosaukums B/" maksātnespējas procesa pasludināšanas /pers. E/ apstrīdētos maksājumus maksātnespējīgās AS „/Nosaukums B/" vārdā nebija tiesīgs veikt.

Turklāt ar pierādījumiem apstiprinās, ka atbildētājas valdes locekļi /pers. E/ un /pers. F/ pirms maksātnespējas pasludināšanas darbojās AS „/Nosaukums B/" valdē, kā arī vairāki maksātnespējīgās AS „/Nosaukums A/" akcionāri vienlaikus bija arī SIA "/Nosaukums A/" dalībnieki. Nozīmīgs AS „/Nosaukums B/" dalībnieks, kas kontrolēja 50,4 % akcijas, bija SIA „/Nosaukums C/", kuram vienlaikus jau no 2009.gada 26.novembra, t.i., pirms strīdus maksājumu veikšanas, piederēja arī 28,14 % no atbildētājas pamatkapitāla, kā arī SIA "/Nosaukums A/" valdes loceklei /pers. G/ piederēja 3,01 % AS „/Nosaukums B/" akcijas.

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētāja iepriekš spriedumā norādīto likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi.

Atbildētāja nepiekrīt prasītājas apgalvojumam, ka AS „/Nosaukums B/" apstrīdētos maksājumus ir veikusi ieinteresētajai personai Maksātnespējas likuma 69.panta izpratnē.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 69.panta pirmo daļu par ieinteresētajām personām attiecībā pret parādnieku atzīstamas šādas personas: 1) parādnieka dalībnieki vai personālsabiedrības biedri, pārvaldes institūciju locekļi; 2) prokūrists un komercpilnvarnieks; 3) persona, kura sastāv ar parādnieka dibinātāju, dalībnieku vai personālsabiedrības biedru, pārvaldes institūciju locekļiem laulībā, radniecībā līdz otrajai pakāpei vai svainībā līdz otrajai pakāpei, savukārt 69.panta otrā daļa noteic, ka par ieinteresētajām personām attiecībā pret parādnieku šajā pantā minētās personas ir atzīstamas, ja tās šajā statusā bijušas pēdējo piecu gadu laikā pirms maksātnespējas iestāšanās dienas.

Civilprocesa likuma 5.panta piektajā daļā noteikts, ka gadījumā, ja nav likuma, kas regulē strīdīgo attiecību, tiesa piemēro likumu, kurš regulē līdzīgas tiesiskās attiecības, bet, ja tāda likuma nav, - vadās pēc tiesību vispārējiem principiem un jēgas, savukārt 5.panta sestajā daļā noteikts, ka, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru.

Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 28.janvāra spriedumā lietā Nr.SKC-34 norādīts: *„Likuma „Par uzņēmumu un uzņēmējsabiedrību maksātnespēju" 35.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka par ieinteresētajām personām attiecībā pret parādnieku atzīstamas parādnieka kapitāla daļu turētāji, padomes, valdes un tām pielīdzināto pārvaldes institūciju locekļi un revīzijas institūciju locekļi.*

Civillietu tiesu palāta, konstatējot, ka, izspriežot lietu nav piemērojami likuma „Par uzņēmumu un uzņēmējsabiedrību maksātnespēju" 69.panta otrās daļas un 72.panta pirmās daļas 3.punkta noteikumi, kas darījumu noslēgšanu vai samaksas izdarīšanu saista ar ieinteresētajām personām, atzinusi, ka konkrētajā gadījumā darījumi ir slēgti starp divām juridiskajām personām, līdz ar to saskaņā ar minētā likuma 35.pantu atbildētāja nav uzskatāma par ieinteresēto personu.

Secinājums, ka darījumi ir slēgti starp juridiskajām personām, ir pareizs. Taču tajā pašā laikā apelācijas instances tiesa ir konstatējusi, ka M.G. apstrīdēto darījumu slēgšanas laikā bija gan SIA „Ruisa Seafoods" rīkotājdirektors, gan no 2004.gada 21.jūlija atbildētājas padomes loceklis. Savukārt I.S. līdz 2003.gada 30.jūnijam bijis SIA „Ruisa Seafoods" rīkotājdirektors, bet no 2003.gada 7.jūlija līdz 2004.gada 15.jūlijam atbildētājas valdes priekšsēdētājs. Abas šīs personas ir parakstījušas apstrīdētos darījumus. Atbilstoši Civillikuma

1410.pantam juridiskās personas darījumus slēdz caur saviem likumiskajiem pārstāvjiem. Bez likumisko pārstāvju līdzdalības juridiskā persona nevarētu savu darījumspēju īstenot. Tiesa nav apsvērusi, vai juridisko personu noslēgtie darījumi nav jāvērtē saistībā ar minēto likumisko pārstāvju darbībām, slēdzot apstrīdētos darījumus un tulkojot likuma „Par uzņēmumu un uzņēmējsabiedrību maksātnespēju" 35.panta pirmās daļas 1.punkta noteikumus kopsakarā ar šī likuma 69.un 72.panta jēgu."

Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2012.gada 4.oktobra spriedumā lietā Nr.PAC-1619 atzīts, ka *"juridiska persona nepastāv pati par sevi, bet tās darbību realizē konkrētas fiziskas personas. Atbilstoši Civillikuma 1410.pantam juridiskās personas darījumus slēdz caur saviem likumiskajiem pārstāvjiem. Bez likumisko pārstāvju līdzdalības juridiskā persona nevarētu savu darījumspēju īstenot. Tāpēc lietā secināms, ka darījums noslēgts ar ieinteresēto personu pret parādnieku, kas nozīmē, ka viņš zināja par zaudējumu nodarīšanu, jo pierādījumi par pretējo lietā nav iesniegti."*

Augstākās tiesas tiesu prakses apkopojumā „Tiesu prakse lietās par darījumu apstrīdēšanu un zaudējumu piedziņu no parādnieka pārstāvjiem maksātnespējas procesu ietvaros 2013/14" norādīts: *„Ieinteresētās personas legāldefinīcija atrodama katrā no maksātnespējas likumiem: likuma „Par uzņēmumu un uzņēmējsabiedrību maksātnespēju" 35.pantā, 2007.gada 1.novembra Maksātnespējas likuma 69.pantā u n 2010.gada 26.jūlija Maksātnespējas likuma 72.pantā. Definīcijas ir atšķirīgas, taču visās trijās par ieinteresēto personu tiek atzīti parādnieka pārvaldes institūciju locekļi (t.sk. dalībnieki), kā arī to laulātie un radinieki līdz otrajai pakāpei (likumā „Par uzņēmumu un uzņēmējsabiedrību maksātnespēju" – līdz trešajai).*

Tiesu praksē ieinteresēto personu konstatēšana darījumos parasti nesagādā grūtības, ja darījums slēgts tieši starp parādnieku un kādu no definīcijā minētajām personām, piemēram, kādu no amatpersonām vai amatpersonu radiniekiem.

Nevienveidīgi vērtēti gadījumi, kad darījums slēgts nevis tieši ar kādu no personām, kas atbilst ieinteresētās personas definīcijai, bet gan ar juridisko personu, ar kuru ir saistīta ieinteresētā persona. Piemēram, ja darījums ir starp parādnieku un juridisko personu, kuras dalībnieks vai valdes loceklis ir vienlaikus arī parādnieka valdes loceklis vai valdes locekļa radinieks.

Kopumā tiesas atzīst, ka darījumi, kas slēgti starp juridiskajām personām, uzskatāmi par slēgtiem ar ieinteresētajām personām vai šo personu labā, ja fiziskās personas, kas pārstāv vai citādi ir saistītas ar attiecīgajām juridiskajām personām, ir savstarpēji saistītas atbilstoši ieinteresēto personu definīcijai."

Ņemot vērā judikatūrā un tiesu praksē nostiprinātās atziņas, tiesa secināja, ka arī izskatāmajā lietā ir pamats atzīt, ka Maksātnespējas likuma 69.panta pirmās daļas 1.punkta un 69.panta otrās daļas izpratnē prasības pieteikumā norādītās naudas summas parādniece ir samaksājusi ieinteresētajai personai attiecībā pret parādnieci.

Maksātnespējas likuma 92.panta pirmā daļa noteic, ka administratoram ir pienākums izvērtēt parādnieka darījumus un celt tiesā prasību par attiecīgā darījuma atzīšanu par spēkā neesošu neatkarīgi no šā darījuma veida, ja tas noslēgts: 1) pēc maksātnespējas procesa iestāšanās dienas un tādējādi parādniekam ir nodarīti zaudējumi neatkarīgi no tā, vai persona, ar kuru vai kurai par labu darījums noslēgts, ir vai nav zinājusi par zaudējumu nodarīšanu kreditoriem; 2) piecu gadu laikā pirms maksātnespējas procesa iestāšanās dienas un tādējādi parādniekam ir nodarīti zaudējumi, turklāt persona, ar kuru vai kurai par labu noslēgts darījums, zināja vai tai bija jāzina par šādu zaudējumu nodarīšanu.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 92.panta otro daļu gadījumā, ja darījums, ar kuru nodarīti zaudējumi parādniekam, ir noslēgts ar ieinteresētajām personām attiecībā pret parādnieku vai šo personu labā, uzskatāms, ka šīs personas ir zinājušas par zaudējumu nodarīšanu, ja tās nepierāda pretējo. Atbilstoši Maksātnespējas likuma 92.panta trešajai daļai gadījumā, ja darījums, ar kuru nodarīti zaudējumi parādniekam, noslēgts pēc maksātnespējas procesa iestāšanās dienas vai mēneša laikā pirms maksātnespējas procesa iestāšanās dienas, tas atzīstams par spēkā neesošu.

Maksātnespējas likuma 59.panta pirmā daļa noteic, ka parādniekam pēc maksātnespējas procesa lietas ierosināšanas ir aizliegts veikt darbības, ar kurām tiek nodarīti zaudējumi kreditoriem.

Neapšaubāmi, veicot atbildētājai apstrīdētos maksājumus, citiem prasītājas kreditoriem ir nodarīti zaudējumi, jo maksātnespējīgās AS „/Nosaukums B/" maksātnespējas procesā visi kreditoru prasījumi nav apmierināti.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 59.panta otro daļu līdz ar maksātnespējas procesa lietas ierosināšanu kreditoram ir aizliegts veikt jebkādas individuālas darbības, ar kurām tiek nodarīti zaudējumi citiem kreditoriem.

Tiesa atzina, ka, izrakstot prasītājai rēķinus, pamatojoties uz kuriem veikti apstrīdētie maksājumi, atbildētāja veica individuālas darbības, ar kurām nodarīti zaudējumi citiem kreditoriem.

Maksātnespējas likuma 59.panta trešā daļa noteic, ka mantiskās tiesības, kas radušās kreditoram vai trešajai personai šā panta pirmajā vai otrajā daļā minēto darbību rezultātā, atzīstamas par spēkā neesošām.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzina, ka pret atbildētāju celta pamatota prasība par mantisko tiesību atzīšanu par spēkā neesošām un izmaksāto naudas summu piedziņu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.punktu no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos atbrīvoti administratori prasībās, kas celtas to personu labā, kurām pasludināts juridiskās personas maksātnespējas process.

Tā kā prasības pieteikumu iesniedza administrators, tad, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 33.panta otrās daļas 3.punktu, 34.panta pirmās daļas 1.punkta d) apakšpunktu *(redakcijā, kas bija spēkā 2010.gada 5.oktobrī, t.i., dienā, kad saņemts prasības pieteikums)*, 35.panta pirmās daļas 1.punktu, 39.panta pirmās daļas 5.punktu, no atbildētājas valsts ienākumos piedzīta valsts nodeva 482,05 EUR (338,79 Ls) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 29,84 EUR.

[5] Par šo spriedumu atbildētājas pārstāvis iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norādīts, ka Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 23.janvāra spriedumu pārsūdz pilnā apjomā.

Apelācijas sūdzībā, kas attiecas uz prasību, norādīti šādi argumenti.

[5.1] Lietā nav pierādīts, ka strīdus maksājumus laika posmā no 2010.gada 16.aprīļa līdz 19.aprīlim, t.i., pēc AS "/Nosaukums B/" maksātnespējas procesa pasludināšanas, nav veicis pats administrators. Apstāklis, ka maksājumi autorizēti ar autorizācijas līdzekli, kas bija piesaistīts lietotājam /pers. E/, nepierāda, ka maksājumu autorizējis /pers. E/ nevis administrators /pers. D/.

[5.2] Tiesa nav vērtējusi apstākli, vai administratora rīcība, pieļaujot maksājumu veikšanu pēc AS „/Nosaukums B/" maksātnespējas procesa pasludināšanas, atbilst krietna un rūpīga saimnieka rīcībai atbilstoši Komerclikuma 169.panta noteikumiem.

Lietā nav pierādījumi, kas apliecina, ka administrators pārņēma maksātnespējīgās AS „/Nosaukums B/" mantu, tai skaitā kontus un maksājuma autorizācijas līdzekļus. Tāpat administrators nav iesniedzis pierādījumus par to, kas viņam traucēja veikt likumā noteiktos pienākumus, tajā skaitā pārņemt bankas maksāšanas līdzekļus un bloķēt pieeju maksātnespējīgā uzņēmuma banku kontiem.

Lietā nav pierādījumi par to, ka administrators saistībā ar /pers. E/ darbībām ir vērsies policijā, ko viņam bija jādara tad, ja /pers. E/ būtu veicis nelikumīgas darbības ar maksātnespējīgā uzņēmuma naudas līdzekļiem.

[5.3] Tiesa nepamatoti secināja, ka strīdus maksājumi veikti ieinteresētajai personai Maksātnespējas likuma 69.panta pirmās daļas 1.punkta un otrās daļas izpratnē, jo atbildētāja nav AS „/Nosaukums B/" dalībniece, līdz ar to neatbilst Maksātnespējas likuma 69.panta pirmās daļas 1.punktā minētajiem kritērijiem.

SIA „/Nosaukums C/" kontrolēja AS „/Nosaukums B/" un bija mazākuma dalībniece SIA „/Nosaukums C/", taču SIA „/Nosaukums C/" mazākuma dalībnieces statuss attiecībā uz atbildētāju neļauj piemērot Maksātnespējas likuma 69.panta pirmās daļas 1.punktu.

Vērtējot spriedumā norādīto, ka /pers. E/ un /pers. F/ darbojās SIA „/Nosaukums A/" valdē, vienlaicīgi atrodoties AS „/Nosaukums B/" valdē, jānonāk pie secinājuma, ka ar šo personu starpniecību tiek kontrolēta atbildētāja, taču to nevar secināt, jo minētajām personām nebija tiesības vienpersoniski pārstāvēt sabiedrību. /pers. E/ un /pers. F/ bija tiesīgi pārstāvēt SIA „/Nosaukums A/" nevis atsevišķi, bet gan tikai kopā ar pārējiem valdes locekļiem. Viņi SIA „/Nosaukums A/" vārdā darījumus ar AS „/Nosaukums B/" nav slēguši, tāpēc /pers. E/ un /pers. F/ atrašanās AS „/Nosaukums B/" valdē vai SIA „/Nosaukums C/" mazākuma līdzdalība SIA „/Nosaukums A/" pamatkapitālā, nevar būt pamats Maksātnespējas likuma 69.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto apstākļu konstatēšanai.

Tāpat pušu strīda izskatīšanai nav piemērojama spriedumā norādītā judikatūra, jo no spriedumiem secināms, ka pamats ieinteresēto personu statusa atzīšanai ir tieša kontrole pār juridisko personu, kura ir darījuma dalībniece.

[5.4] Tiesa par spēkā neesošām atzinusi mantiskās tiesības, kas atbildētājai radās, saņemot naudas līdzekļus no maksātnespējīgās AS „/Nosaukums B/" pēc 2010.gada 1.aprīļa, taču sprieduma motīvos izdarīti secinājumi par rēķinu izrakstīšanu, savukārt sprieduma rezolutīvajā daļā par spēkā neesošām atzītas mantiskās tiesības. Tā kā prasība celta par samaksātā parāda atmaksu, tad spriedums neatbilst Civilprocesa likuma 189.panta trešajai daļai, 190. un 193.pantam.

Tiesa nepamatoti atsaukusies uz Maksātnespējas likuma 59. un 92.pantu, jo administrators nav apstrīdējis nevienu noslēgto darījumu vai par telpu nomu izrakstītos rēķinus, kurus pirms 2010.gada 1.aprīļa izrakstīja atbildētāja, bet cēlis prasību par samaksātā parāda atmaksu, līdz ar to tiesa ir pārkāpusi prasījuma robežas.

[5.5] Tā kā prasītāja atbildētājas prasījumus, kas nodibināti pirms 2010.gada 1.aprīļa, apmierināja, tad secināms, ka pēc šī datuma atbildētājai nekādas mantiskās tiesības attiecībā pret maksātnespējīgo AS „/Nosaukums B/" nav radušās.

[6] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2018.gada 27.decembra spriedumu prasība un pretprasība noraidītas. Tiesa nosprieda piedzīt no /pers. A/ valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 14,43 EUR, piedzīt no SIA „/Nosaukums A/" valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 9,72 EUR.

Par šo spriedumu prasītājs iesniedza kasācijas sūdzību, savukārt atbildētājas pārstāvis iesniedza pretsūdzību.

[7] Ar Augstākās tiesas Senāta rīcības sēdes 2019.gada 23.septembra lēmumu atteikts ierosināt kasācijas tiesvedību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2018.gada 27.decembra spriedumu daļā, ar kuru noraidīta SIA "/Nosaukums A/" pretprasība.

Ar Augstākās tiesas Senāta 2020.gada 30.jūnija spriedumu Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2018.gada 27.decembra spriedums atcelts daļā, ar kuru noraidīta prasība par mantisko tiesību apstrīdēšanu un 15 010,56 EUR piedziņu un lieta šajā daļā nodota jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

[8] Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis prasību uzturēja saskaņā ar prasības pieteikumā un to precizējumos norādītajiem apstākļiem un pamatu, apelācijas sūdzību, kas attiecas uz prasību, uzskatīja par nepamatotu atbilstoši paskaidrojumos par apelācijas sūdzību norādītajam.

Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē prasību neatzina, apelācijas sūdzību uzturēja atbilstoši tajā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[9] Noklausījusies pušu pārstāvju paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi pierādījumus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība apmierināma šādu apsvērumu dēļ.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Ar Augstākās tiesas Senāta 2020.gada 30.jūnija spriedumu Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2018.gada 27.decembra spriedums atcelts daļā, ar kuru noraidīta prasība par mantisko tiesību apstrīdēšanu un 15 010,56 EUR piedziņu un lieta šajā daļā nodota jaunai izskatīšanai Rīgas apgabaltiesai.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija lietu izskata tikai /pers. A/ prasībā pret SIA "/Nosaukums A/" par mantisko tiesību atzīšanu par spēkā neesošām un 15 010,56 EUR piedziņu.

[9.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa pareizi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus un devusi tiem pareizu juridisko novērtējumu, kā arī objektīvi novērtējusi lietas dalībnieku paskaidrojumus un pierādījumus, līdz ar to atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums, kas attiecas uz prasību, ir pareizs un pilnībā pietiekams.

Tā kā nav pamata pārvērtēt pirmās instances tiesas spriedumā ietverto pamatojumu, tad Civillietu tiesas kolēģija, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu, pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma, kas attiecas uz prasību, argumentācijai un neatkārto tajā norādītos motīvus.

[10] Izvērtējusi apelācijas sūdzības argumentus, papildus pirmās instances tiesas spriedumā jau norādītajam, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka tie nav pamatoti šādu iemeslu dēļ.

[10.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 10.panta pirmo daļu puses realizē savas procesuālās tiesības sacīkstes formā, kas nozīmē, ka pušu strīdīgās attiecības tiesa apspriež pēc tiem datiem, kurus puses iesniegušas tiesai, un vienīgi šie dati ir tiesai nepieciešamais procesuālais pierādījumu materiāls. Citiem vārdiem, puses ievāc visu materiālu, bet tiesa ir pilnīgi pasīva – tā tikai pārbauda un novērtē pušu iesniegto materiālu *(sk. V.Bukovskis. Civīlprocesa mācības grāmata. Rīga, Autora izdevums, 1933, 235.lp.)*.

Tā kā pirmās instances tiesas spriedumā ir norādīti lietā konstatētie fakti, pierādījumi, uz kuriem pamatoti tiesas secinājumi, dots lietas apstākļu juridiskais novērtējums, kā arī argumentēts, kādēļ prasība apmierināta, tad Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesas secinājumi, pretēji apelācijas sūdzībā apgalvotajam, atbilst lietas faktiskajiem apstākļiem un lietā iesniegtajiem pierādījumiem, līdz ar to atšķirīgs pierādījumu un lietas apstākļu novērtējums pats par sevi neliecina par lietas nepareizu izspriešanu un Civilprocesa likuma 193.panta pārkāpumu.

[10.2] Ar AS „SEB banka" konta pārskatu par laika posmu no 2010.gada 1.aprīļa līdz 4.maijam pierādīts, ka maksātnespējīgā AS „/Nosaukums

B/" veikusi četrus maksājumus: 1) 2010.gada 16.aprīlī tā atbildētājai pārskaitīja 5000 Ls (7114,36 EUR), maksājuma mērķis – telpu nomas maksas parāds; 2) 2010.gada 16.aprīlī - 5000 Ls (7114,36 EUR), maksājuma mērķis – telpu nomas maksas parāds; 3) 2010.gada 19.aprīlī - 333,05 Ls (473,89 EUR), maksājuma mērķis – telpu nomas maksas parāds; 4) 2010.gada 19.aprīlī - 216,43 Ls (307,95 EUR), maksājuma mērķis – rēķins Nr.510, kopā 10 549,48 Ls jeb 15 010,56 EUR *(lietas 1.sēj., 6., 7.lp.).*

Apelācijas sūdzībā nav apstrīdēts pirmās instances tiesas konstatētais, ka minētie maksājumi no prasītājas konta apstiprināti ar internetbankas autorizācijas līdzekli Nr.01395253, kas tobrīd bija piesaistīts tā lietotājam /pers. E/ *(lietas 2.sēj. 61.lp.),* kuram kā AS „/Nosaukums B/" valdes priekšsēdētājam bija tiesības sabiedrību pārstāvēt atsevišķi, t.sk. rīkoties ar sabiedrības naudas līdzekļiem.

Pierādīšana civilprocesā ir tiesas pārliecināšana par puses norādītā fakta patiesīgumu. Civillietu tiesas kolēģija kā nepamatotu noraida apelācijas sūdzības argumentu, ka lietā nav pierādījumi par to, ka maksājumus pēc maksātnespējas procesa pasludināšanas nav veicis administrators, jo atbildētāja, pretēji Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas noteikumiem, pierādījumus sava apgalvojuma formā izteiktā iebilduma pamatošanai lietā nav iesniegusi, savukārt prasītāja nevar pierādīt negatīvu faktu.

Turklāt lietā nav atrodami pierādījumi par to, ka parādnieces pārstāvis /pers. E/ atbilstoši Maksātnespējas likuma 67.panta otrās daļas noteikumiem 10 dienu laikā pēc maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas administratoram bija nodevis AS „SEB banka" internetbankas autorizācijas līdzekli. Tāpat vispārzināms ir fakts, ka internetbankas autorizācijas līdzekli banka izsniedz konkrētai fiziskai personai.

[10.3] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesa nav vērtējusi, vai administratora rīcība, pieļaujot maksājumu veikšanu pēc AS „/Nosaukums B/" maksātnespējas procesa pasludināšanas, atbilst krietna un rūpīga saimnieka rīcībai.

Komerclikuma 169.panta pirmajā daļā noteikts, ka valdes un padomes loceklim savi pienākumi jāpilda kā krietnam un rūpīgam saimniekam, savukārt otrajā daļā noteikts, ka valdes un padomes locekļi solidāri atbild par zaudējumiem, ko tie nodarījuši sabiedrībai.

No Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2010.gada 1.aprīļa lēmuma par AS „/Nosaukums B/" maksātnespējas procesa pasludināšanu izriet, ka tiesas sēdē piedalījās pieteicējas AS „/Nosaukums B/" pārstāvis /pers. E/, kurš pieteikumu par ārpustiesas tiesiskās aizsardzības procesa izbeigšanu un maksātnespējas procesa pasludināšanu atzina par pamatotu *(lietas 2.sēj., 150.-152.lp.).*

Maksātnespējas likuma *(redakcijā, kas bija spēkā līdz 2010.gada 31.oktobrim)* 61.panta pirmās daļas 1. un 2.punktā noteikts, ka pēc maksātnespējas procesa pasludināšanas: 1) parādnieks zaudē tiesības rīkoties ar visu savu mantu, kā arī ar viņa valdījumā vai turējumā esošo trešajām personām piederošo mantu, un šīs tiesības iegūst administrators; 2) parādnieka pārvaldes institūciju darbība tiek apturēta un parādnieka pārvaldīšanu veic administrators.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka atbildētāja tās valdes priekšsēdētāja /pers. E/ personā, kurš vienlaikus bija arī SIA "/Nosaukums A/" valdes loceklis, nevarēja nezināt par AS „/Nosaukums B/" maksātnespējas procesa pasludināšanu. Tādējādi par parādnieces, t.i., maksātnespējīgās AS „/Nosaukums B/", mantas saglabāšanu līdz tās nodošanai administratoram, pretēji apelatora viedoklim, atbildīgi bija tās valdes locekļi /pers. E/ un /pers. F/.

Ņemot vērā minēto, kā nepamatots noraidāms apelācijas sūdzības arguments, ka administratora rīcība neatbilda Komerclikuma 169.panta noteikumiem, jo tieši valdes priekšsēdētāja /pers. E/ veiktās darbības, pārskaitot naudas līdzekļus atbildētājai, ir pretrunā Komerclikuma 169.pantā nostiprinātajai krietna un rūpīga saimnieka definīcijai.

[10.4] Nav apspriežams apelācijas sūdzībā norādītais, ka atbildētāja attiecībā pret AS „/Nosaukums B/" nav uzskatāma par ieinteresēto personu, jo /pers. E/ un /pers. F/ bija AS „/Nosaukums B/" valdes locekļi, kā arī laika posmā no 2009.gada 19.oktobra līdz 2011.gada 19.oktobrim vienlaikus bija arī SIA „/Nosaukums A/" valdes locekļi *(lietas 1.sēj., 12.-18.lp.; 19.-25..lp).*

Turklāt, kā jau iepriekš norādīts, AS „/Nosaukums B/" un arī SIA „/Nosaukums A/" valdes loceklis /pers. E/ piedalījās tiesas sēdē, kurā tiesa izskatīja administratora pieteikumu par AS „/Nosaukums A/" maksātnespējas procesa pasludināšanu, tāpēc nevar būt šaubas, ka atbildētāja zināja par AS „/Nosaukums A/" maksātnespējas procesu.

Minēto apstiprina arī AS "/Nosaukums B/" valdes priekšsēdētāja /pers. E/ 2010.gada 5.marta iesniegums administratoram /pers. D/, kurā norādīts, ka AS "/Nosaukums B/" nespēs nokārtot saistības ar saviem kreditoriem, tāpēc lūgts pieņemt lēmumu par turpmāko AS "/Nosaukums B/" ārpustiesas tiesiskās aizsardzības procesa virzību *(lietas 2.sēj., 40.lp.).*

[10.5] Saskaņā ar Maksātnespējas likuma *(redakcijā, kas bija spēkā līdz 2010.gada 31.oktobrim)* 95.panta pirmās daļas 2.punktu naudas summas, ko parādnieks samaksājis parādu segšanai pēdējo sešu mēnešu laikā pirms maksātnespējas procesa iestāšanās dienas, kā arī pēc maksātnespējas procesa iestāšanās dienas (izņemot naudas summas, ko samaksājis administrators maksātnespējas procesa laikā), ir atmaksājamas, ja tiek konstatēts, ka parāds samaksāts ieinteresētajām personām attiecībā pret parādnieku un nav pildītas citas saistības, kuru izpildes termiņš iestājies pirms ieinteresēto personu saistību izpildes termiņa.

Maksātnespējas likuma *(redakcijā, kas bija spēkā līdz 2010.gada 31.oktobrim)* 59.panta pirmā daļa noteica, ka parādniekam pēc maksātnespējas procesa lietas ierosināšanas ir aizliegts veikt darbības, ar kurām tiek nodarīti zaudējumi kreditoriem, savukārt otrajā daļā noteikts, ka līdz ar maksātnespējas procesa lietas ierosināšanu kreditoram ir aizliegts veikt jebkādas individuālas darbības, ar kurām tiek nodarīti zaudējumi citiem kreditoriem.

Maksājumu veikšana ieinteresētajām personām sešu mēnešu laika posmā pirms maksātnespējas procesa pasludināšanas, tai pašā laikā neveicot maksājumus citiem kreditoriem, uzskatāma par ļaunprātīgu darbību, kas parādnieka saistītajām personām piešķir nepamatotas priekšrocības, tām ārpus kārtas saņemot savu prasījumu apmierinājumu, tai pašā laikā neievērojot citu kreditoru intereses, t.i., samazinot parādnieka naudas līdzekļus, kurus varētu izmantot pārējo kreditoru prasījumu segšanai.

Konkrētajā gadījumā /pers. E/, kurš bija gan AS „/Nosaukums B/" valdes loceklis, gan SIA „/Nosaukums A/" valdes loceklis, uzskatāms par parādnieces, kā arī kreditora pārstāvi. Turklāt /pers. E/, kurš bija informēts par AS „/Nosaukums B/" maksātnespējas procesu, nav ievērojis Maksātnespējas likuma 59.panta pirmās un otrās daļas, kā arī 95.panta pirmās daļas 2.punkta noteikumus, kas parādniekam liedz veikt jebkādas darbības, kas varētu radīt kaitējumu gan parādniecei, gan kreditoriem.

Tāpat pirmās instances tiesa, ņemot vērā judikatūru, pamatoti norādījusi, ka juridiskās personas, kura atrodas ieinteresētās personas statusā, rīcība, akceptējot saņemto maksājumu tiesiskumu, zinot, ka AS „/Nosaukums B/" pasludināts maksātnespējas process un tās valdes loceklim /pers. E/ nebija tiesības veikt SIA „/Nosaukums A/" izrakstīto rēķinu samaksu, veica darbības, lai izvairītos no kreditora prasījuma iesniegšanas un saņemtu kreditora prasījuma ārpuskārtas izpildi. Turklāt šādas atbildētājas darbības, izvērtējot tās kopsakarā ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem, kā arī /pers. E/ kā AS „/Nosaukums B/" valdes priekšsēdētāja faktiskajām darbībām, ir pietiekams pamats uzskatīt par pretējām kreditoru kopuma interesēm.

[10.6] Tā kā saistības pret SIA „/Nosaukums A/" uzskatāmas par tādām, uz kurām attiecināms Maksātnespējas likuma 95.panta pirmās daļas 2.punkts, tad atbildētājai, ievērojot Maksātnespējas likumā noteiktos mērķus, t.sk. kreditoru kopuma interešu aizsardzību un kreditoru vienlīdzības principu, ir pienākums atmaksāt naudas summas, kuras parādniece tai samaksājusi pēc maksātnespējas procesa iestāšanās dienas.

Ņemot vērā, ka atbildētājas rīcība neatbilst Maksātnespējas likuma 95.panta pirmās daļas noteikumiem, tad nav pamata pārvērtēt pirmās instances tiesas spriedumā secināto, ka prasītājai radušās tiesības izmaksātās summas 15 010,56 EUR apmērā.

[10.7] Nepelna ievērību apelācijas sūdzības argumenti, kuros norādīts uz Civilprocesa likuma 189.panta trešās daļas, 190.panta un 193.panta pārkāpumu, jo no prasības pieteikuma un tā precizējumiem izriet, ka prasītājs lūdzis atzīt par spēkā neesošām mantiskās tiesības uz naudas līdzekļiem, kas atbildētājai radās, saņemot no prasītājas maksājumus pēc maksātnespējas procesa pasludināšanas.

[10.8] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka lietā nav pierādījumi par to, ka administrators saistībā ar /pers. E/ darbībām ir vērsies policijā, ko viņam bija jādara gadījumā, ja /pers. E/ būtu veicis nelikumīgas darbības ar maksātnespējīgā uzņēmuma naudas līdzekļiem. Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka konkrētā strīda izšķiršanā minētajam argumentam nav nozīmes, jo tas neattiecas uz prasības pamatu un priekšmetu.

[11] Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa pareizi un objektīvi ir novērtējusi lietas faktiskos apstākļus un pierādījumus, līdz ar to pamatoti apmierinājusi prasību, savukārt apelācijas sūdzībā norādītie argumenti apstiprinājumu nav guvuši.

[12] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot to apmēru.

Tādējādi prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos sešus procentus gadā no piedzītās summas.

[13] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Tā kā sākotnējā prasītāja maksātnespējīgā AS „/Nosaukums B/", pamatojoties uz Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.punktu, bija atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos, tad saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „c" apakšpunktu un 42.panta pirmo daļu no atbildētājas valsts ienākumos piedzenama nesamaksātā valsts nodeva par prasības pieteikumu 772,69 EUR.

Atbildētāja, iesniedzot pretprasību, ir samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR *(lietas 2.sēj., 68.lp.)*.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam un valsts AS „Latvijas pasts" tarifiem ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi šajā lietā ir 33,73 EUR, ko apstiprina pavēstu uzziņa *(lietas 3.sēj., 154.-163.lp.),* līdz ar to no atbildētājas valsts ienākumos piedzenami nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 29,03 EUR (33,73 EUR - 4,70 EUR = 29,03 EUR).

[14] Civilprocesa likuma 204.[1] pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 193., 432.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

prasību apmierināt.

Atzīt par spēkā neesošām mantiskās tiesības, kas radās SIA „/Nosaukums A/", saņemot naudas līdzekļus no maksātnespējīgās AS „/Nosaukums B/" pēc tās maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas – 2010.gada 1.aprīļa.

Piedzīt no SIA „/Nosaukums A/", reģistrācijas Nr./numurs/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, naudas summu 15 010,56 *euro*.

Noteikt /pers. A/ tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos sešus procentus gadā no nesamaksātās piedzītās summas.

Piedzīt no SIA „/Nosaukums A/", reģistrācijas Nr./numurs/, valsts ienākumos valsts nodevu 772,69 *euro*.

Piedzīt no SIA „/Nosaukums A/", reģistrācijas Nr./numurs/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 29,03 *euro*.

Noteikt sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Tiesas izdevumu samaksu valsts ienākumos apliecinošs maksājuma dokuments norādītajā termiņā iesniedzams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā.

Valsts nodeva valsts ienākumos iemaksājama, norādot šādus maksājuma rekvizītus: saņēmēja - Valsts kase, nodokļu maksātāja Nr.90000050138; saņēmēja iestāde - Valsts kase, kods - TRELLV22; konta Nr.LV55TREL1060190911200; maksājuma mērķis - dati lietas identificēšanai (juridiskās personas nosaukums, lietas nosaukums, lietas numurs vai tml.).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi maksājami, norādot šādus maksājuma rekvizītus: saņēmēja – Tiesu administrācija, nodokļu maksātāja Nr.90001672316; saņēmēja iestāde – Valsts kase, kods – TRELLV22; konta Nr.LV51TREL2190458019000; maksājuma mērķis – dati lietas identificēšanai (juridiskās personas nosaukums, lietas nosaukums, lietas numurs).

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas datuma Augstākās tiesas Senātā, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā.

Tiesnese G.Freimane

Tiesnese L.Volberga

Tiesnese I.Stuberovska